Supunerea voinței: calea spre asemănarea cu Hristos

Acesta este singurul drum, singura cale care ne conduce spre asemănarea cu Hristos în toate aspectele vieții noastre. Un nou început autentic pentru a fi ca Hristos nu poate fi atins decât prin supunerea voinței, așa cum este scris în Romani 6:22: “Odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut (oferit) robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică.”

Când ne supunem voluntar voința lui Dumnezeu, intrăm într-o relație de profundă supunere și dedicare. Nu ne vedem ca parteneri sau colaboratori, ci ca ființe care admiră și apreciază atât de mult pe Cel ce îi îndrumă încât se predau complet voinței divine. Acest gest de a te dedica ca rob lui Hristos reflectă o dragoste și o dedicare absolută față de Dumnezeu, marcând începutul unei călătorii spirituale profunde către transformare și sfințire.

A te oferi ca “rob” cuiva este definit în dicționar ca fiind actul de a-ți supune complet și servil voința proprie la voința altuia.

Fiul lui Dumnezeu este prototipul după care trebuie să fim modelați. El a ales să trăiască pe pământ în umilința totală a unui rob, dedicându-se complet voinței Tatălui ceresc, așa cum ne îndeamnă Filipeni 2:5,7: “Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus. Măcar că avea chipul lui Dumnezeu, nu s-a făcut deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob.”

Când contemplăm viața Lui ca pe cea a unui rob sau sclav, observăm că El a trăit într-o ascultare voită, totală față de voința Tatălui care este desăvârșită.

Este impresionant să reflectăm la faptul că Cineva atât de mare, a ales voluntar să-și supună voința Tatălui Său.

În toate acțiunile Sale, Fiul lui Dumnezeu nu a urmat niciodată propria inițiativă, ci a fost mereu ghidat de poruncile perfecte ale Tatălui, într-o ascultare completă. Această atitudine de supunere totală, specifică unui rob, a fost principiul care L-a călăuzit și ne cere să-l adoptăm și noi.

Cu toate că avea natură divină, nu a considerat egalitatea cu Dumnezeu ca un lucru potrivit, ci S-a smerit, alegând să trăiască ca un rob, supunându-se Tatălui ceresc până la moartea pe cruce. Aceasta reprezintă esența supremă a umilinței și supunerii, fiind un model pe care suntem chemați să-l urmăm în călătoria noastră spirituală. Prin adoptarea acestei atitudini, Fiul a arătat că doar așa este posibil să trăiești în odihnă și

pace interioară.

Procesul nostru de transformare spirituală, care constă în a fi modelați după Hristos, începe cu decizia noastră de a renunța la părerile proprii și de a ne lăsa modelați. Aceasta conduce implicit la supunerea voluntară a voinței și acceptarea statutului de rob față de Dumnezeu. Împlinirea poruncilor având acest statut este vitală pentru transformarea caracterului după al lui Hristos.

El ne cheamă să urmăm exemplul Lui, să ne supunem voința în ascultare, așa cum El Însuși a făcut-o. Doar dacă ne asumăm rolul de robi devotați în relația cu Dumnezeu, vom evolua treptat spre perfecționarea caracterului nostru, inspirându-ne din exemplul Domnului Isus.

Acest model de relație servitor-stăpân este vital în procesul de transformare. Procesul de modelare după Hristos este atât de perfect, încât este esențial să ne dedicăm complet, pentru a atinge statura Sa spirituală.

Aceasta funcționează ca o cheie care ne deschide calea către o transformare minuțioasă și completă în Hristos, permițându-ne să adoptăm toate valorile și principiile Sale perfecte până în cele mai mici amănunte.

Cel ce descoperă în Domnul Isus întruparea perfecțiunii și a frumuseții desăvârșite, asemenea unui mărgăritar de mare preț, va avea o admirație profundă pentru El. Această admirație profundă ne va motiva să aspirăm să fim asemenea Lui, să renunțăm la sinele nostru, să ne supunem și să ne oferim ca robi.

Iubirea totală și necondiționată este singura care ne determină să ne oferim ca robi de bunăvoie, fără constrângere. Această supunere a voinței împreună cu celelalte trei trăsături esențiale (lepădarea de sine, smerenia, evlavia) este singura variantă care ne va ajuta să ne ajustăm trăsăturile, construind chipul Domnului în noi, în toate amănuntele.

Numai cei care sunt captivați de trăsăturile de caracter ale Domnului Isus și își supun voința de bunăvoie, vor ajunge să cunoască pacea și sfințenia și, în cele din urmă, viața veșnică.

Este vital să înțelegem că toate poruncile Domnului sunt o oglindire fidelă a caracterului Său, care ne arată modul în care a trăit El și căile Sale. Fiecare învățătură a Lui ascunde o trăsătură a Domnului, asemenea modului în care trăsăturile fizice ale unui om sunt ascunse în embrionul său (Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11).

Dacă ne dorim cu adevărat să avem trăsăturile de caracter ale Domnului Isus, atunci poruncile Lui trebuie să fie o desfătare pentru noi. Vom iubi aceste porunci și le vom împlini cu bucurie, ca un rob ascultător, și astfel vom ajunge să fim asemenea Lui (Eu iubesc poruncile Tale, mai mult decât aurul curat. Psalmi 119:127).

Astfel, este important să ne autoevaluăm: Considerăm învățăturile Lui ca fiind esențiale în procesul de transformare? Ne dorim să păzim poruncile Lui ca un rob, și să avem o relație de ascultare față de El, așa cum a avut-o El față de Tatăl Său?

Studiul face parte din broșura „Rostul Vieții”, accesibilă liber, în format audio și scris. Pentru alte resurse creștine, vizitează https://cuvantcurat.ro. Resurse și în alte limbi, inclusiv engleză, pe https://www.unmodifiedword.com.